SĂ PREGĂTIM DIN TIMP PATINOARELE NATURALE!

Pentru reușita unui program de activitate în patinaj și hochei în centrele unde nu avem patinoare artificiale, trebuie să existe o preocupare temeinică, din timp impulsionată, în direcția amenajării unor suprafețe de gheață naturală.

Desigur, condițiile climatice din țara noastră sînt destul de capricioase, ceea ce scurtează perioada propice patinajului. Atunci, însă, cînd gheața este realizată și întreținută în condiții corespunzătoare, ea rezistă mai bine la variații de temperatură de scurtă durată.

Cum se pot amenaja astfel de patinoare?

De obicei, cele mai indicate terenuri, susceptibile de a fi transformate în patinoare, sînt stadioanele, terenurile de tenis, de volei etc. Cu alte cuvinte, sînt bune toate terenurile netede și care au în apropierea lor guri de apă. Cu foarte bune rezultate și fără dificultate se pot amenaja patinoare și pe lacurile din parcuri și grădini publice, cu adîncimi mici și unde grosimea gheții trebuie să fie de cel puțin 20—25 cm.

AMENAJAREA PATINOARELOR PE TERENURI SPORTIVE

Amenajarea patinoarelor pe terenurile sportive se începe prin delimitarea terenului cu o bordură de pămînt (sau zăpadă dacă aceasta există). Înălțimea bordurii nu va depăși 25—35 cm. Rolul ei este de a reține apa pe teren.

Pentru a se elimina infiltrațiile de apă în teren, îndată ce temperatura a scăzut la minus

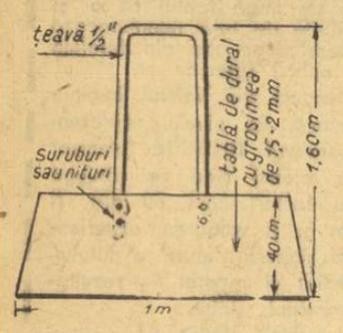

Fig. 1

4—5° C, se lasă terenul timp de 2—3 zile fără apă, pentru înghețarea stratului de la suprafață. Apoi, cu ajutorul unui furtun (ținut în sus) apa se pulverizează, pe vreme senină, în straturi subțiri. După înghețarea primului strat de apă se va repeta stropirea pînă la obținerea unei grosimi de gheață de 5—7 cm.

Dacă terenul a fost acoperit cu zăpadă, aceasta mai întîi se va bătători cu un tăvălug (dacă terenul a fost stropit și are o poșghiță de 2—3 cm de gheață, zăpada se va îndepărta de pe teren), apoi se va turna un alt strat de apă tot prin pulverizare.

NU SE RECOMANDĂ INUNDAREA TERENULUI DINTR-O DATĂ, CU O CANTITATE MARE DE APĂ; aceasta va avea drept consecință o gheață cu denivelări și goluri. Pe timp de ninsoare terenul nu se va stropi deoarece se va forma o gheață zgrunțuroasă, care pentru a fi remediată va necesita un volum mare de lucru.

În cazul denivelărilor se va proceda la răzuirea gheții cu niște **cuțite-razuri**, manuale sau împinse de un autovehicul. Gheața răzuită se va îndepărta de pe patinoar prin măturare cu mături din nuiele și numai după aceea se va proceda la o nouă stropire a terenului. Razurile se pot confecționa ușor, prin posibilități locale. **Cele mai ușoare de manevrat sînt razuri din dural** (fig. 1).

Razurile din fier sînt fixate de obicei pe autovehicule (în față) care mai sînt folosite și la curățirea patinoarelor de zăpada căzută.

După ce s-a format un strat de gheață gros de cca 5—6 cm, se procedează la o nouă stropire a terenului prin intermediul **distribuitorului** de apă, care împrăștie apa în mod uniform, continuu și omogen pe întreaga suprafață a terenului.

IATĂ CUM POT FI CONFECȚIONATE ASTFEL DE DISTRIBUITOARE

Se ia o țeavă de aluminiu (dural) cu diametrul de 5—6 cm și lungă de cca 2 m. La ambele capete țeava se va înfunda, iar pe toată lungimea ei va fi găurită cu orificii de 2,3—3 mm în diametru, în linie, cu intervale între orificii de cca. 25 mm. (fig. 2). La cca 30 cm de la fiecare extremitate a țevii și în partea opusă orificiilor așezate în rînd, se vor face alte două orificii mai mari de cca. 30 mm diametru, în care se fixează prin sudare o altă țeavă îndoită în formă de U (de preferință tot din dural). La mijlocul acestei țevi se fixează un miner tot din țeavă de dural, demontabil prin deșurubare. Capătul minerului va fi prevăzut cu un niplu pentru racordarea furtunului, prin care apa trecînd prin miner ajunge la țeava cu orificii și se scurge pe gheață distribuindu-se uniform pe suprafața ei. Un singur om poate manevra ușor un astfel de dispozitiv, acoperind succesiv întreaga suprafață a terenului.

CONDIȚIILE OBȚINERII UNEI GHEȚI PERFECTE

Pentru a se obține o gheață perfectă (netedă și lucioasă), **se prepară din timp apa caldă, care se toarnă într-un butoi mai mare așezat pe o sanie. Același distribuitor cu care s-a turnat apa rece, dar cu minerul demontat, se racordează la butoiul cu apă caldă, în spatele saniei. La aproximativ un metru distanță și în urma distribuitorului, se prinde o bucată de PÎNZĂ DE SAC cu aceeași lungime ca și țeava distribuitorului.** Apa caldă din butoi se prelinge prin orificiile din țeavă, pe gheață, iar sacul întinde apa în mod uniform, netezind gheața și dîndu-i lustrul necesar după înghețare.

Sania poate fi trasă de unul sau doi oameni, în funcție de mărimea saniei și a butoiului.

Atunci cînd gheața se amenajează pe lacuri, se va avea grijă ca grosimea ei să nu fie mai mică de 20—25 cm. **PENTRU A SE EVITA CRĂPAREA GHEȚII ÎN TIMPUL GERURILOR MARI, ÎN GHEAȚA DE PE LACURI SE VOR FACE COPCI — ÎN AFARA PERIMETRULUI PATINOARULUI — AL CĂROR DIAMETRU VA**

Fig. 3

FI DE CCA. 50—10 CM, IAR DISTANȚA ÎNTRE ELE VA FI DE CCA. 40—50 M UNA DE ALTA.

Dacă prin unele localități trec rîuri, în apropierea acestora se aleg terenuri netede care se pot inunda cu apă, prin abaterea

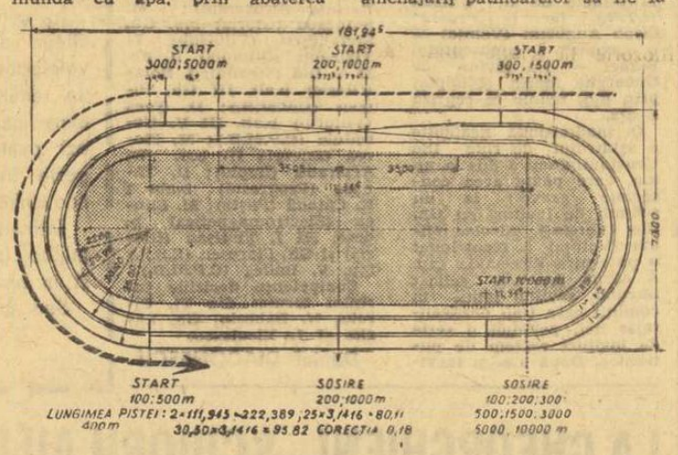

Fig. 4

temporară a cantității de apă necesare din rîu. Inundarea se va face în mod treptat — în straturi, pe măsura înghețării stratului precedent de apă. Dacă pe patinoar s-au format totuși crăpături în gheață sau goluri, acestea se umplu cu zăpadă udă, după care se nivelează cu razuri. Golurile se sparg mai întîi.

ÎNTREȚINEREA PATINOARELOR

Pentru întreținerea patinoarelor în stare bună, se va ține seama că, atunci cînd gerul va fi mai mic (minus 1—2° C), apa cu care se va stropi gheața trebuie să fie cît mai rece, și invers — pe geruri mari se va folosi apa caldă.

Pentru a se menține gheața practicabilă și pe vreme mai caldă cu temperaturi de +1° pînă la —1°, se recomandă ca în apa cu care se stropește seara patinoarul, să se adauge și praf de cretă; înainte de stropire toate petele negre se vor acoperi cu strat subțire de zăpadă curată. După înghețarea stratului de apă amestecat cu cretă, se mai dă încă un strat de apă curată foarte subțire. În aceste condiții gheața capătă un colorit alb-curat, reflectînd o cantitate mai mare de radiații solare, ceea ce diminuează mult procesul de topire. Lunecarea pe o astfel de gheață se menține bună.

DIMENSIUNILE PATINOARELOR

Dacă patinoarele de agrement nu au dimensiunile limitate, terenurile pentru hochei și pistele pentru patinajul viteză au dimensiuni bine precizate, de care trebuie să se țină seama la alegerea terenului pentru un patinoar. Pentru hochei terenul va avea forma dreptunghiulară, cu dimensiunile cuprinse între 51—61 m lungime și între 24—30 m lățime (fig. 3). ESTE BINE CA DE LA ÎNCEPUT PATINOARELE DE AGREMENT SĂ SE ÎNCADREZE ÎN ACESTE DIMENSIUNI CEEA CE VA PERMITE FOLOSIREA LOR ȘI CA TERENURI DE HOCHEI.

Amenajarea pistelor pentru patinajul viteză este ceva mai dificilă, în primul rînd fiind necesar un teren mult mai mare, care să aibă calitățile unui teren pentru un patinar obișnuit, adică neted, cu guri de apă în apropiere. Există piste standard de 333 m și de 400 m, cu două și trei culoare. Pista ideală este aceea care are trei culoare întrucît permite desfășurarea competiției concomitent cu încălzirea patinatorilor. Se pot amenaja și piste de viteză reduse, totul depinde de posibilitățile locale.

Lungimea terenului necesar unei piste de viteză standard de 400 m este de 181,95 metri, iar lățimea de 70 m (fig. 4). La realizarea pistei de viteză, în foarte bune condiții se poate utiliza distribuitorul de apă indicat în fig. 1, a cărui lățime poate fi determinată după lățimea necesară a culoarelor respective, în funcție de dimensiunile terenului.

Trasarea terenului de hochei și a pistei de viteză se face cu culori de anilină preparate cu apă. Culoarele vor fi separate prin coamă de zăpadă, care în timpul stropirii gheții va fi îndepărtată.

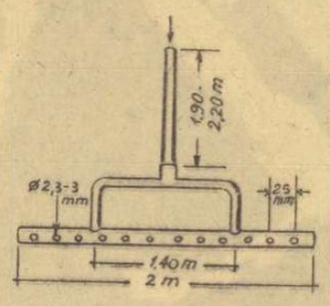

Fig. 2

Fiecare patinoar va fi prevăzut cu o cabană încălzită, cu vestiare, W.C., magazie pentru materiale.

MATERIALE NECESARE PENTRU CONSTRUCȚIA UNUI PATINOAR.

În rezumat, pentru buna întreținere a unui patinoar sînt necesare următoarele materiale:

— furtunuri de apă, din cauciuc pînzat (100—150 m);

— site de dușuri care se pot monta pe furtun pentru a ușura pulverizarea apei;

— distribuitor de apă;

— razuri pentru curățirea gheții denivelate;

— lopeți din lemn pentru curățirea zăpezii de pe patinoar (cca. 20 bucăți) și lopeți din fier (cca. 10 buc.);

— sănii cu butoaie pentru apa caldă (de preferință 2);

— găleți pentru pregătirea zăpezii umede (2 buc.);

— mături din nuiele (15—20 buc.).

Este bine ca toate lucrările și procurarea materialelor necesare amenajării patinoarelor să fie făcute din timp, adică toamna; în această situație timpul prielnic cu temperaturi scăzute va putea fi folosit cu eficiență maximă.

Valeriu MARCHIEVICI
din Colegiul Central de arbitri al F. R. Patinaj

DE CE NU MAI SÎNT ONEȘTI UNII ANTRENORI DE JUDO?

Un sport milenar — judo — care presupune nu numai multe calități fizice, ci și, mai ales, psihice, a început să cîștige, cu repeziciune, adepți și la noi. Doar în răstimp de un deceniu acest sport de origine asiatică, cu ritualul său aparte, cu disciplina sa de fier și spectaculozitatea bine cunoscută, a devenit, în țara noastră, după numărul de judoka legitimați, cea de a patra disciplină sportivă practicată de tineret și nu numai de el, pentru că judo este accesibil și util oricărei vîrste. Nici un alt sport, la noi, nu a avut un asemenea ritm de extindere într-un timp atît de scurt.

Nu voi vorbi de diferitele divagații ale unora care consideră (sau vor să facă din el) judo un antisport; din fericire, în concepția majorității judokanilor de la noi este înrădăcinată adînc ideea că acest sport, excelent prin rezultatele sale fizice și psihice, trebuie să rămînă un sport pur, care să se practice cu strictețe după regulament, numai în sălile de sport. Și acesta este adevărul. Nu există judo-aplicativ decît în elucubrațiile scenariștilor de filme ușor comercializabile. Noi nu vrem judoka etalînd procedee de luptă pe străzi, sau în localuri publice, vrem în schimb să avem judoka ce vor cuceri cît mai mulți lauri în competițiile internaționale de anvergură. Tineretul din România — cum spunea Matusaka și alți mari specialiști ai judo-ului japonez — are mari înclinații naturale, fizice și psihice pentru judo.

Cine sînt acei care trebuie să apere puritatea psihologică a judoului, ca să spunem așa? În primul rînd antrenorii. Unii dintre ei se numără printre acei care au propagat frumusețea judo-ului încă în urmă cu un deceniu, cînd la noi acest sport era aproape necunoscut, ființa doar prin pasiunea unui mănunchi de oameni. Mi-amintesc de antrenori, ca ing. Liviu Urmă, Ilie Marinescu, Gh. Donciu din București, prof. Ali Bogdan din Timișoara, prof. N. Bucur din Mediaș, A. Barjică din Orăștie, dr. V. Șerban din Roman și mulți alții, oameni minunați, entuziasmați de ideea propagării judo-ului la noi. El au pus bazele acestui sport în România. Neînțeleși atunci, își consacrau tot timpul liber, cheltuiau bani din buzunarul lor, organizau demonstrații, mici centre de inițiere. Așa a fost ridicată prima generație de judoka, printre care mă număr și eu. Mi-aduc aminte cu emoție de primul nostru campionat (neoficial), ce a avut loc la Mediaș. Eram o mînă de tineri pasionați — Dan Georgescu, Mihu Răzvan, Dinu Cristof, Mircea Petrescu, Eugen Georgescu, Puiu Saromet, Radu Gruia și Laurențiu Vasilescu. Eram însoțiți și ajutați îndeaproape și de tînărul profesor Anton Moraru, azi secretar general al Federației române de judo.

...Anii au trecut și progresele acestui sport adoptat de tineretul de la noi sînt vădite. S-a hotărît, pe plan internațional, admiterea la Olimpiadă a judo-ului. În România s-a creat o federație de specialitate. Au avut loc întreceri oficiale în toată țara, întîlniri internaționale. Ne străduim să ajungem la o formulă fericită în extinderea judo-ului, la inițierea unei „școli românești", care să-l promoveze, să-l ridice pe culmi.

Primii judoka sînt acum oameni maturi, cei mai mulți antrenori. Dar, din păcate, ne dăm seama că azi în lumea antrenorilor s-au strecurat elemente și practici dăunătoare, incompatibile cu cinstea desăvîrșită pe care o dictează etica acestui sport. Unii dintre proaspeții absolvenți ai I.E.F.S., specialiști în predarea judo-ului, uitînd de rostul profesiei lor, nu sprijină de loc extinderea judo-ului în rîndul tineretului din școli sau facultăți. Ne referim îndeosebi la antrenorii Dumitru Bodnariu și Cristian Pavelescu.

Sînt antrenori ca Stelian Ștefănuț, din Craiova, care insuflă elevilor lor ideea nocivă de a cîștiga meciurile încălcînd regulile regulamentului de luptă, fapt sesizat de nenumărate ori în competițiile interne. Deseori, antrenorii își înscriu judoka doar la competiții ușoare, unde știu sigur că vor cîștiga locuri onorabile și de unde pot obține încasări apreciabile. Pe de altă parte, sînt alți antrenori sau instructori, ca Ilie Marinescu (cu predarea lecțiilor la domiciliu — în București), Nicolae Șerban (Olimpia București), Gheorghe Antonie (Laromet București), Gheorghe Popovici (Timișoara) și Mihai Vîrnă (Pitești), care și-au făcut din judo un mijloc de venituri substanțiale, prin cursurile de inițiere cu plată. Și aceasta, sub egida unor asociații care organizează „în serial" aceste cursuri, numai pentru a obține venituri cît mai mari, uitînd de scopul nobil al judo-ului, acela de a crea tineri sănătoși, armonios dezvoltați, fizic și psihic. De aceea, mă întreb dacă n-a venit timpul ca F.R.J. să aplice aspre sancțiuni antrenorilor care încalcă normele de organizare a cursurilor de inițiere și selecționare și nu se încadrează în limitele moralei sportive, în general, și a regulilor eticii din judo, în special.

Și tot acești antrenori sau instructori, la care aș mai adăuga numele lui Florin Frazzei, proaspătul autor al unui manual de judo (!?) se erijează în „vedete" ale acestui sport, propagînd bîrfa, purtînd discuții neprincipiale, manifestări total străine de psihologia unui adevărat sportiv. O asemenea stare nesănătoasă în mentalitatea acestor antrenori a reieșit și la ultima conferință a F.R.J. și trebuie să constituie un semnal de alarmă pentru noi, cei ce activăm pe acest tărîm.

Ca unul care, de copii, practic judo, care m-am străduit să mă ridic continuu pe treptele sale de consacrare doar prin muncă, perseverență și pasiune, devenind azi antrenor, fac un apel călduros la generațiile mai vechi de judoka, azi aproape cu toții antrenori: de noi depinde ca să instaurăm din nou climatul sănătos ce exista în judo-ul românesc cu ani în urmă. Să facem din el o luptă sportivă bazată pe cinste și muncă serioasă. Să facem totul ca generațiile actuale să practice un judo corect, conform regulamentului acestui sport minunat. Și să nu uităm că fiecare trebuie să ne ducem munca noastră cu PASIUNE.

Gheorghe ILIE
antrenor

VIRGIL LUDU

Valențe muzicale...

Puține domenii sînt atît de înrudite, cu corespondențe atît de apropiate și sugestive, ca mișcarea și muzica.

Mai întîi a fost ritmul. Ritmurile naturii, vieții, muncii, artei. Ritmurile stadionului. Omul a iubit totdeauna mișcarea și cîntul. Fără ele viața ar fi searbădă și grea.

Într-o carte mai de demult a lui Mihail Ralea, am găsit, cu uimire, cîteva corespondențe între sistemele filozofice și valorile muzicale ale lumii.

Pe Bach, la timpul său, numai Kant îl putea egala filozofic, tălmăci și întregi.

Renouvier și Guyau, prin conținutul ideilor lor, sînt asemuiți lui Cesar Franck și Bizet. Wagner — complex și idealist, copleșit de mituri și aspirații epopeice, își găsește corespondent în Nietzsche și filozofia lui.

Însetate de frumusețile și adevărurile vieții și naturii sînt creațiile lui Jean Jacques Rousseau și Franz Schubert.

Plină de sens, de intime acorduri, ni se pare apropierea dintre Goethe și Beethoven.

Numai aparent înțelegem identitatea Bergson-Richard Strauss, dar aderăm total la corespondența Hegel-Brahms pentru substanța ideilor și vestmîntul lor materialist.

Făcînd un salt, care nu se vrea acrobatic, de a clasifica, tot muzical, dar nu filozofi, ci sporturi, și nu cu muzicieni, ci cu genuri de muzică, vă cerem înțelegere și imaginație. Sporturile, prin ele înseși, sînt muzică, ritm, tempo. Ca și muzica, ele au cadențe, pauze, laitmotive, cicluri.

Scrima, prin mișcarea ei, prin ritmurile și stilul ei caracteristic, sugerează un anume conținut muzical, o valență muzicală și pentru scrimă noi credem că acest echivalent este gavota. De altfel, costumul și epoca istorică în care a înflorit scrima sînt înrudite cu gavota.

Atletismul este o suită coregrafică dacă vreți. În ea, alergarea ar fi bineînțeles un allegro, săritura un scherzo, iar aruncarea un finale maestuos.

Pentru patinaj zadarnic am căuta ceva mai potrivit ca valsul, înotul este un preludiu la viață, la întoarcere în timp, la regăsirea propriei noastre origini acvatice, iar fotbalul o uvertură sau o fantezie.

Ping-pongul, prin castanietele loviturilor, evocă o Spanie în sărbătoare, ca-n Albeniz sau Bizet, o îndrăcită și pasionantă habaneră. Și tot cu un ritm spaniol, dar de bolero, seamănă ciclismul.

Pașii de la tenis, cu venirile și retragerile de la fileu, par să fie ai unui tango argentinian, iar boxul — cu neprevăzutele lui sonor violente lovituri — o parafrază de jaz.

Oina ar fi rapsodia română. Prin puritatea și aspirația lui spre înalt, schiul este un adevărat poem simfonic, cu o orchestrație bogată, cu sugestive laitmotive și un final luminos, optimist.

În sfîrșit, alpinismul, sportul tuturor îndrăznelilor, ar fi simfonia... așa ca-n straussiana Simfonie a Alpilor. Om și natură înfrățiți în înaltul muntelui, prin îndrăzneala și măreția faptei.

Acestea ar fi numai cîteva corespondențe sugerate de ritmurile sporturilor și ritmurile muzicale. O lume dinamică, în care adeseori, așa ca în patinajul sau gimnastica modernă, totul se contopește în perfectă măiestrie. O lume încă necunoscută, care ne dezvăluie necontenit puncte noi de înțelegere.

TELEcronica

ADIO LA TÎRGOVIȘTE!

Aici în munți, la Sinaia — de unde vă transmit în direct — soarele a dispărut, orizontul e la 30 de metri, pînă la acoperișul casei de peste drum, pînă la coșul ei, care fumează ca în desenele copiilor. Brusc, în spatele ei, începe o lume de ceață, de schi și de hochei. Nu știu cum e la dv, în cîmpie — mie, soarele de la Bacău, duminica trecută, mi s-a părut neverosimil, după cum neverosimil mi s-a părut primul gol al lui Pană — gol englezesc, de mare clasă, țîșnit din piciorul unei echipe bătute măr cu 8—0, înainte cu o săptămînă. (Dar ce mai e neverosimil în fotbal dacă Real Madrid pierde și acasă returul cu o echipă belgiană, care marchează la Madrid trei goluri? De ce ar fi Dinamo Bacău mai verosimilă decît Realul devenit ireal?). Așa cum mă aflu de unul singur în creierul munților, văzînd ce e în creierul lor, mi se pare că a venit treversibilă vremea lui Polupanov, Firsov, Schranz și Bîrd. Adio la Tîrgoviște, la Dunărea Giurgiu, la U.T.A. (Semnez fiecare cuvînt din articolul lui Mirodan — unul dintre cele mai frumoase articole apărute la noi: Haide U.T.A.! Ar fi cazul, zic eu, să avem și noi la sfîrșit de an — cum au francezii — premiul pentru cel mai bun articol sportiv). Adio la Băluță — ce meci a făcut băiatul, duminică, pe ultimele raze de soare! — bun venit domnule Diamantopol...

Deși îți văd toate defectele, eu nu-s pornit pe crainicul nostru de hochei. Poate sînt prea subtil, dar lipsa lui de rigoare are farmecul ei — pe cuvînt! Acele multe cuvinte au totuși o spontaneitate rea lă — omul se miră ca și noi și nu ascunde, greșește și revine asupra greșelii cu un „a nu"... și cînd nu greșește, are dreptate. Diamantopol știe hochei — nu văd de ce i-am cere toată ziua, dogmatic, să fie mai concis. Concizia mă poate încinta la Hemingway, dar la altul mă poate face să dau cu cartea de pereți. E atît de concis acela, că nu mai spune nimic. Pentru mulți telemedici, concizia e o rețetă bună și la guturai și la ulcer. Nu se poate. Altfel, sovieticii sînt în formă, fără să ajungă la autodepășire — din cîte mi-am dat seama dintr-o transmisie corectă, fără mari rafinamente telegenice. Canadienii — cu mai mulți sau cu tot atîția profesioniști în echipă — nu vor renunța la jocul de unul singur, și acesta e farmecul lor. Cu suedezii și mai ales cu cehoslovacii lucrurile nu-s deloc lămurite, ca de obicei la început de sezon. Fairplay-ul unora și dificila „capsare" morală a celorlalți îi fac să piardă meciurile fără milă mare, ca să dea totul în situațiile decisive dintr-un campionat mondial. Cine nu mă crede, să-și aducă aminte de Marsilia... Cînd au mai pierdut ungurii cu 1—4 un meci la nivelul echipei naționale? Într-o transmisie care avea intuiția planurilor largi pentru un joc desfășurat pe spații largi — s-a văzut clar ce pot cehii cînd situația vine la o adică. Un jucător de calitatea lui Bene nu s-a mai văzut, o tehnică de valoarea celei maghiare a fost aruncată în aer prin „bombele" unei înaintări insetate — doamne ce sete! — de victorie. Dar cînd la 4—0 au intrat pe teren Pușkaș și Kocis, victoria cehoslovacă ne-a permis să încercăm și acel elegant sentiment care se numește melancolie... Dar să ne întoarcem la meciurile cu trei scoruri între paranteze.

BELPHEGOR

CLASAMENTE LA ÎNCHEIEREA TURULUI

Divizia națională școlară

FEMININ

Seria I

1.	Șc. sp. Bacău	7	7	0	21: 1 14
2.	Șc. sp. P. Neamț	7	6	1	19: 3 13
3.	Lic. N. Bălcescu Brăila	7	5	2	15:11 12
4.	Penicilina Iași	7	4	3	13:12 11
5.	Lic. Pedag. Birlad	7	3	4	13:14 10
6.	Șc. sp. Buzău	7	2	5	9:16 9
7.	Confecția Botoșani	7	1	6	5:18 8
8.	Liceul Vidra	7	0	7	1:21 7

Seria a II-a

1.	Șc. sp. 2 Buc.	7	7	0	21: 2 14
2.	Dinamo Buc.	7	5	2	17: 7 12
3.	Șc. sp. Ploiești	7	5	2	16: 7 12
4.	Șc. sp. Constanța (o nepr.)	7	4	3	13:10 10
5.	Liceul 2 Pitești	7	2	5	9:16 9
6.	Liceul 3 Tîrg.	7	2	5	8:16 9
7.	Liceul Găești	7	2	5	7:19 9
8.	Liceul Olteni	7	1	6	5:19 8

Seria a III-a

1.	Șc. sp. 1 Buc.	6	6	0	18: 0 12
2.	Cutezătorii Buc.	6	5	1	15: 3 11
3.	Rapid Buc.	6	4	2	12: 8 10
4.	Constructorul Buc (o nepr.)	6	3	3	11:11 8
5.	Șc. sp. M. Basarab București	6	2	4	8:12 8
6.	Șc. sp. 3 Buc.	6	1	5	3:15 7
7.	Viitorul Buc.	6	0	6	0:18 6

Seria a IV-a

1.	Liceul Simeria	7	7	0	21: 4 14
2.	Șc. sp. Timișoara	7	6	1	20: 8 13
3.	Lic. 2 Rm. Vîlcea	7	5	2	18: 6 12
4.	Șc. sp. Caransebeș	7	4	3	14:12 11
5.	Șc. sp. Deva	7	3	4	12:13 10
6.	Șc. sp. Arad	7	2	5	6:15 9
7.	Liceul ec. Tg. Jiu	7	1	6	6:19 8
8.	Șc. sp. Craiova	7	0	7	1:21 7

Seria a V-a

1.	Șc. sp. Sibiu	7	7	0	21: 2 14
2.	Șc. sp. Brașov	7	6	1	19: 3 13
3.	Liceul 2 Ploiești	7	5	2	15:10 12
4.	Liceul Blaj	7	3	4	13:15 10
5.	Lic. Miercurea Sib.	7	3	4	10:13 10
6.	Lic. H.C.C. Alba Iulia	7	2	5	9:17 9
7.	Lic. Agricol Sibiu	7	1	6	6:18 8
8.	Liceul 2 Făgăraș	7	1	6	4:19 8

Seria a VI-a

1.	Liceul N. Bălcescu Cluj	7	7	0	21: 3 14
2.	Șc. sp. Toplița	7	6	1	20: 8 13
3.	Șc. sp. Oradea	7	5	2	17:12 12
4.	Șc. sp. Cluj	7	4	3	13:11 11
5.	Șc. sp. Tg. Mureș	7	3	4	15:13 10
6.	Liceul Sighet	7	2	5	9:17 9
7.	Liceul 1 Bistrița	7	1	6	7:18 8
8.	Liceul 2 S. Mare	7	0	7	1:21 7

LA GHEORGHIENI — SCHIORII AU IEȘIT PE ZĂPADĂ

(Urmare din pag. 1)

construită din beton armat pe schelet metalic, cel mai înalt punct de lansare se află acum la aproape 20 m, iar lungimea pistei de elan a crescut la 35 m. Firește, mărirea pistei de avint a necesitat lucrări importante și pe terenul de aterizare, al cărui unghi de înclinație a fost corectat. În plus, **s-a lărgit „albia" aterizării, lungindu-se în mod corespunzător și contrapanta.** Toate acestea au necesitat un volum mare de lucru, dislocarea a sute de metri cubi de pămînt, defrișări etc. Numeroși schiori, tineri și virstnici (aici toți se consideră schiori, începînd de la copiii de 5—6 ani pînă la oameni cu timplele cărunte) din Valea Strîmbă, Gheorghieni și alte sate din apropiere au lucrat mii de ore pentru punerea la punct a noii trambuline și a unei frumoase cabane aflată la cîțiva pași. În a treia zi a lui decembrie, totul era pus la punct la trambulină și urma doar să se mobileze clădirea care va servi ca loc de odihnă și de încălzire pentru sportivi și spectatori. Cînd stratul de zăpadă se va îngroșa, săritorii din Valea Strîmbă vor face premiera, dar pînă atunci comisia orășenească de schi din Gheorghieni așteaptă ca un specialist al federației de schi să facă o ultimă verificare a trambulinei și a pistei de aterizare, să i se facă omologarea, cum s-ar spune.

LA ȘCOALA SPORTIVĂ DIN GHEORGHIENI

Celălalt obiectiv al vizitei noastre a fost Școala sportivă din Gheorghieni (director prof. *T. Bazilides*) care, pe lîngă altele, are și o puternică secție de schi-fond. Deși stratul de zăpadă nu acoperise încă complet denivelările solului din curtea liceului, transformată într-un adevărat complex sportiv (terenuri de baschet, volei, tenis, handbal, pistă de atletism, platformă de beton pentru hocheiști în timpul cît lipsește zăpada, portic de gimnastică, sectoare de aruncări etc), *micii schiori ai inimosului profesor de educație fizică, Anton Elekeș, antrenorul fondiștilor, au inaugurat sportul zăpezii.* Fete și băieți, echipați cu schiurile ușoare de alergare (cei avansați cu schiuri de performanță finlandeze, iar cei din grupele de începători cu cele fabricate la Reghin), au făcut primele tururi. Stînd de vorbă cu profesorul Elekeș, am aflat că *pentru noul sezon de schi Școala sportivă din Gheorghieni are planuri mari.*

În primul rînd, VREA SĂ DEPĂȘEASCĂ REZULTATELE DE ANUL TRECUT, *deși ele n-au fost de loc neglijabile (cinci titluri de campioni republicani la copii și la întrecerile pe țară ale școlilor sportive și numeroase locuri doi și trei)* și în consecință secția s-a pregătit intens.

Antrenamentele mai intense au început o dată cu noul an școlar, dar chiar *și în vacanța de vară schiorii au practicat sporturi complementare pentru menținerea condiției fizice.* Pentru imitarea mișcărilor specifice schiului de fond, profesorul Elekes a avut o interesantă inițiativă și anume *amenajarea unei pîrtii de 70—80 m pe care a acoperit-o cu un strat de cetini de brad, iar din loc în loc a așezat o cîrpă înmuiată în petrol care, ungînd tălpile schiurilor, ajuta la alunecare.* Firește, acesta a constituit doar un fel de divertisment în complexul metodic de antrenament. Noul sezon a fost pregătit și din punct de vedere administrativ. Schiorii au aproape tot ce le este necesar la concursuri și antrenamente (schiuri, bețe, ghete, echipament), *problema nerezolvată rămînînd încă cea a cerii.* Secția nu dispune de ceară de bună calitate și de un sortiment diversificat. *O dificultate în pregătire prezintă schiurile tip „Săgeata", fabricate la Reghin, care sînt grele, insuficient de flexibile și se rup cu ușurință.*

Secția de schi a Școlii sportive are un sprijin substanțial din partea direcțiunii liceului, a tuturor profesorilor de educație fizică, chiar și de la acei care funcționează **la alte** școli și trimit spre selecție tineri care se evidențiază la schi. Datorită acestei rodnice colaborări, secția are elevi și de la cele două școli generale din oraș și din comunele apropiate, cum sînt Valea Strîmbă și Remetea, care sînt reprezentate cu peste zece schiori la Școala sportivă din Gheorghieni.

ÎN PERSPECTIVĂ, UN CENTRU DE INIȚIERE ÎN SCHIUL ALPIN

La Gheorghieni, peste tot unde există vreo tangență cu sportul, problema schiului se află la loc de cinste. Organul orășenesc de educație fizică și sport (președinte C. Bela) și comisia orășenească de schi (președinte Al. Bleneși) și-au întocmit un plan de muncă pentru noul sezon competițional, din care nu lipsesc nici cele mai mici amănunte organizatorice. N-a fost neglijată nici problema aprovizionării celor care doresc să practice schiul. Magazinul de materiale sportive din localitate pune la dispoziția celor interesați tot ceea ce le este necesar, începînd cu schiuri și bocanci de tip popular, pînă la ustensile care satisfac și cele mai rafinate gusturi. *Se preconizează ca la asociația sportivă Voința să se înființeze în curînd o secție de schi în care să fie atrași toți acei care practică probele alpine, iar la locul denumit „km 3", în apropiere de oraș, să se amenajeze o pîrtie pentru coborîre și slalom și să fie ORGANIZAT UN CENTRU DE INIȚIERE ÎN SCHIUL ALPIN.*

Mai sînt prevăzute și alte acțiuni, atît la nivel de performanță, cît și la cel al schiului de agrement, cum ar fi, de pildă, *organizarea de excursii pe schiuri, concursuri pentru începători (copii, juniori, seniori și veterani), înființarea de cursuri pentru reîmprospătarea cunoștințelor tehnice ale arbitrilor* și altele.

Din cele constatate, și arătate mai sus, se poate trage concluzia că la Gheorghieni — inclusiv Valea Strîmbă — noul sezon de schi a fost pregătit cu minuțiozitate.

Unde mergem

AZI

BASCHET. Sala Floreasca, de la ora 16.30: Voința — Rapid (m. A), IEFS — Politehnica București (f.A), Steaua — IEFS (m.A), Voința — Arhitectura (f.B), meciuri în cadrul campionatelor diviziionare; sala Giulești, de la ora 16.30: Olimpia — IEFS II (f.B), Rapid II — Pedagogic Constanța (f.B), Șc. sp. nr. 3 — Liceul „Dimitrie Cantemir" (C. N. juniori), Progresul — Steaua (C.N. juniori); sala „I. L. Caragiale", de la ora 16.30: „U" — Politehnica II (f.B), Liceul nr. 35 — Șc. sp. nr. 2 (C. N. juniori), Șc. sp. nr. 1 — Academia militară (C. N. juniori), Liceul „I. L. Caragiale" — Dinamo (C.N. juniori).

VOLEI: Sala Dinamo, de la ora 17.00: Dinamo — Medicina (A. f.), C.P.B. — Progresul (A. f.).

POPICE — arena Gloria (Clubul uzinelor Republica), de la ora 16, Gloria București — Petrolul Ploiești — meci în cadrul campionatului feminin, divizia A.

MÎINE

FOTBAL: teren Ghencea, orele 9: Steaua — Șc. sp. 2 (meci amical de juniori).

BASCHET: Sala Dinamo, de la ora 8.30: „U" — Petrolul Ploiești (m. B), Dinamo — „U" Timișoara (m.A), Politehnica — Politehnica Galați (m.A), Liceul Gh. Șincai — Cetatea Giurgiu (C. N. juniori masc.).

BOX: ora 10, Casa de cultură a sectorului 5 din calea Șerban Vodă: Finala „Cupei Olimpia".

VOLEI: Sala Floreasca, de la ora 8: I.E.F.S. — Electroputere Craiova (B.m), Aurora — Univ. (m.B), Steaua — Poli. Galați (A. m.). Sala Giulești, de la ora 8